

vendelig paa Selveter og Arvefæstegaarde, om de end for Tiden ikke drives af Eterne selv, men af disse, i Genhold til Plac. 7de Juni 1806, ere hortsfæstede til Andre.

Den samme Ret, som ovenfor er tillagt Fæsteren, skal ogsaa tilkomme den, der har en saadan Gaard i Forpagtning paa et vist Aaremaal, overeensstemmende med Frd. 15de Juni 1792, § 11.

Den, der har Panteret eller anden reel Sikkerhedsret i Godset, hvortil Gaarden horer, kan ikke forhindre saadan Overdragelse.

Dog skal den i nærværende Paragraph Fæsterne hjemlede Ret kun være gjældende med de Indskrænkninger, som følge af de i §§ 5, 6, 7, 8, 9 indeholdte Bestemmelser.

§ 5.

Har Eteren eller Besidderen af saadant Fæstegods eller, forsaavidt han har faaet samme ved Arv eller ifølge fideicommissariff Bestemmelse, hans Formand eller Formænd i Besiddelsen, inden Begyndelsen af Aaret 1870, ifølge frivillig, underhaanden affluttet Overeenskomst, ved Stjode eller thingløst Kjøbecontract, til Fæsterne eller deres Enker eller deres Livsvinger eller Svigerbørn, til fuldstændig Eiendom eller Arvefæste med Ret til at pantsætte og sælge, overdraget mindst en Fjerdedeel af det Hartkorn, som samtlige Fæstegaarde under Godset eller det samlede Lehn, Stamhuus eller Fideicommis udgjorde den 1ste Januar 1847 — derunder dog ikke indbefattet, hvad der siden den Tid er overdraget til Selveiendom eller Arvefæste, enten underhaanden til Andre end de fornævnte Personer eller ved offentlig Auction — da skal den i § 4 hjemlede Afgang til at fordre Afløsning af det tilbagestaaende Fæstegods mod ham først kunne gøres gjældende fra Begyndelsen af Aaret 1875.

Har han inden den Tid paa lige Maade overdraget ialt Halvdelen af Fæstegodssets fornævnte Hartkorn, udsættes denne Retts Anvendelse imod ham endvidere indtil Begyndelsen af Aaret 1878.

Ere inden den Tid paa samme Maade ialt tre Fjerdedele af Bøndergodset overgaaede til Selveiendom eller Arvefæste, da kunne Fæsterne af de tilbagestaaende Gaarde først forlange sig disse overdragne efter Taxation fra Begyndelsen af Aaret 1880.

Forestaaende Bestemmelser skulle ogsaa finde Anvendelse paa Bestyrrelserne af Kirker, Hospitaller, Kloostere og andre offentlige Stiftelser, hvortil der horer Fæstegods.

§ 6.

Den Eter, Besidder eller Bestyrelse, som vil gøre den i foregaaende Paragraph hjemlede Ret gjældende, har derom inden Udløbet af fornævnte Tidsfrister til vedkommende Amtmand at indgive et til Indenrigsministeriet stilet Andragende, ledsaget af Attester fra vedkommende Retskrivere og andre Bevistilgheeder, saavel om det Hartkorn, samtlige vedkommende Fæstegaarde efter fornævnte Regler udgjorde ved Begyndelsen af 1848, som om de senere foregaaede Overdragelser. Indenrigsministeren skal da uden Ophold ved sin Resolution afgjøre, om Lovens Betingelser ere opfyldte, hvorom saavel Eterne som samtlige Fæstere skulle underrettes. Indtil saadan Resolution er falden, skal Amtmandens Tilstaaelse for Andragendets betimelige Indlevering være tilstræffelig til at suspendere Afsløsningsrettens Anvendelse.

§ 7.

Duffer Eteren, Besidderen eller Bestyrelsen af saadant Fæstegods, uden at være i det i § 5 omhandlede Tilfælde, dog at erholde Udsættelse med Anvendelsen af den i § 4 hjemlede Afsløsningsret, da har han i Begyndelsen af Aaret 1869 til Amtmanden at indgive en nøagtig Fortegnelse over samtlige under Godset, Lehnet, Stamhuset, Fideicommisset eller Stiftelsen hørende Bøndergaarde, med Tilføiende af de Bilkaar, hvorunder han er villig til, i